

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindellicorum, 1690

Dies Octavus. De Excellentiâ Ordinis Sacerdotalis respectu Sacerdotij Legis
antiquæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

huic venæ obstat, nec hoc ipsum grave tibi
accidet, si consideraveris dignitatem, quæ
ipsamet te impellit ad diligentem morum
custodiam. Recordare, concessam aucto-
ritatem absolvendi à peccatis tam studiosè
exercendam, ut proximum non tantum libe-
res à peccatis, sed, quantum in te fuerit, in-
struas viam mandatorum Dei, præcidasque
omnes peccandi occasiones. Bonus Sacer-
dos, ut sit perfectus, debet omnes suas poten-
tias soli Deo & saluti proximi impendere,
quod si fecerit, tum enim verò demonstrabit,
quod se ignem cœlestem, esseque vivum
Spiritus Sancti habitaculum.

DIES OCTAVUS.

De

*Excellentia Ordinis Sacerdo-
talis respectu Sacerdotij legis
antiquæ.*

PUNCTUM PRIMUM.

Considera, quod in lege veteri
fiebatur, fuisse umbram & figuram novæ
legis, nec accepta erant Deo sacrificia,
nisi in quantum respiciebant præsens sa-
crificium. Verum, ô quantum discrimen
inter sacrificia & victimas veteres, quæ non
erant quàm immolationes animalium, boum,
H h ovium,

ovium, hircorum, volucrum; & inter sã
 crificium novum, in quo offertur corpus &
 sanquis ipsiusmet Dei filij. Quòd si effica-
 ciam sacrificiorum antiquorum considerave-
 ris, deprehendes potiùs debilitatem, quàm
 vim & efficaciam, quia ex seipsis nihil pote-
 rant, ut idcirco S. Paulus ea vocaverit: *In-*
Gal. 4. v. 9. firma & egena elementa, utpote, quæ care-
Hebr. bant virtute liberandi à peccatis; *Impossibile*
10. v. 4. est, sanguine hircorum, aut taurorum auferri
peccata. Quemadmodum inquit idem S.
 Paulus. Ubi econtrà nostrum sacrificium est
 omnipotens, tantæque efficaciz, ut ei, cui ap-
 plicatur, remittat in virtute corporis & san-
 guinis Christi noxas commissas, cum idem
 ipsum sit, quod in monte Calvariz obtulit
 benignissimus Mundi Redemptor æterno
 Patri.

Considera nunc, quanto pluris æstiman-
 dum sit Sacerdotium novæ legis, quàm illud
 antiquæ, quamque sit nobiliùs, digniùs &
 honorificentius; Majori sanè honore profe-
 quendi sunt Sacerdotes, quàm ipsimet An-
 geli, quemadmodum piè observabat S. Fran-
 ciscus Seraphicus, cui, si obviasset Angelus
 & Sacerdos, priùs veneratus fuisset
 hunc, quàm illum.

* * *

AFFE-

AFFECTUS.

Magnum omninò beneficium est, Anima mea, quod Deus tibi contulit, dum istis temporibus te nasci voluit, ubi occasionem habes fruendi sacrificio tam nobili, tam sancto, tam omnipotente. At, quid hoc respectu gratiæ, qua elevata es ad gradum tam sublimem, ut pretiosissimam hanc victimam sacratissimi corporis & sanguinis Domini nostri Jesu Christi ipsamet offerre possis? Quas, obsecro, cogitationes efformas, Anima mea, dum incomparabile hoc beneficium consideras? Quomodo correspondest tanto honori? dum liberum tibi & in potestate tuâ est, offerre sacrificium, quod Christus Dominus in arâ Crucis obtulit. Ipse obtulit cruentum, tu incruentum; Tu es Minister Christi, imò representas, ipsammet personam Christi, dum sacrificas. Gratias igitur infinitas age Domino tuo, O Anima mea! pro tanto beneficio. Cuperem, O Deus meus! ut haberem millenas linguas ad te laudandum & gratias agendum, millenaeque corda, ad te amandum. Quomodo non potero te amare, mi amabilissime Jesu! unicum objectum amoris mei? cur non in ardentem rogam mutatur pectus meum, dum à Deo electus immolò te quotidie, O mi Jesu! consumptum igne amoris in monte

Hh 2

Gal-

Calvariæ? Imple, O Jesu mi! imple animam meam coelesti tuo amore, ut semper vivam in tuo amore, & in tuo amore moriar.

Fructus & proposita.

FRUCTUS erit agnitio tuæ miseriæ, languoris & teporis, quibus non obstantibus, nihilominus ad honorem tam eximium es elevatus. Dolebis proinde de spiritu & devotione tam exigua; humiliabis te, & deplorabis defectus tuos. O quantam rationem debent Deo reddere Sacerdotes illi! qui, in oblatione tam sancti, tamque ad expellenda peccata præpotentis Sacrificii detenti, nihilominus, imò potiùs nova peccata addunt quam expellunt! proque eo, ut maculas abluant, turpiores fiunt. Confundèris profectò mi Sacerdos, cum consideraveris miseras tuas, moveberisque ad firmandum serium emendationis propositum.

PUNCTUM SECUNDUM.

CONSIDERA Sacerdotium antiquæ legis, quod erat potiùs officium lanionum quàm Sacerdotum, quia occidebant animalia, oves & boves &c. in diversas partes quodlibet dividendo, unum altari, alterum Sacerdoti tribuèntes. Accendebant ignem, apportabant ligna & alia vilia officiola

ciola peragebant, nihil magnificentum, nihil nobile, & tamen lege sancitum erat (quod probè observes) ut dicti Sacerdotes benè viverent; ut essent perfecti & sancti, nulla- que in eis impuritas. Unde Deus continuò eis inculcabat: *Sancti estote, quia ego sanctus sum; Qui maculam habet non accedat ad altare,* & hoc cum interminatione gravissima- rum pœnarum, si à Sanctitatis viâ deviâssent.

Considera nunc, quantam puritatem, perfectionem, & Sanctitatem requisiturus sit Deus in Sacerdotibus, qui non offerunt animalia, sed Agnum immaculatum Christum Jesum in sacro Altari. Scelerati Sacerdotes, qui non considerant magnitudinem sui Ministerij, & adhuc sceleratiores, qui, dignitatem agnoscentes, vivunt in peccato mortali, & sacro altari se insinuant, ausu nefario accedentes ad offerendum Sacrificium tam purum, tam sanctum, tamque immaculatum. Immolant Sanctum Sanctorum, qui est verus Dei Filius, & ipsi sunt cloaca impuritatis, ad- usque verticem cœno peccatorum immergi.

AFFECTUS.

O Miserum me & infelicem! infirman- tur omnia ossa mea, conturbantur omnia interiora mea, tremunt & defi- ciunt oculi mei, dum vident imperfectum

Hh 3 meum,

meum, qui tamen Sacerdos sum magni Dei, & immolo victimam tam sanctam. O Deus! *quid faciam miser?* Non possum nisi expectare gravissimas pœnas. Unde ignosces, O mi Jesu! dum peccatis meis toties provo- co indignationem tuam? Audeo (O mi Jesu! propitius esto tanto peccatori:) audeo pede dissoluto, manibus contaminatis ac- cedere, & tactare te, O agne immaculate! O ovicula innocentissima prò me ad crudeliffimam victimam ducta! Timeo, & tremens timeo, Anima mea, ne ferrum ignitum in ca- put tuum cudas, quo ab Altari arcearis, & æternum pereas. Sed nunquid Deus obli- viscitur inopiæ meæ, qui dives est in omnes? Scio, O mi Jesu! quòd *aperias tu manum, & impleas omne animal benedictione.* Imple igitur & me vacuum meritis & plenum pecca- tis, paratum tamen noxas omnes abjurare & deponere: Cupio, & excæcatus clamo cum cæco illo Evangelico: *fac Domine, ut videam, & perfecte agnoscam miseriam meam, teque adjuvante emunder ab omni labe peccati.* Tu pretiosissimo tuo sanguine lava me, ex- tende benignissimam manum tuam, & dic: *volo: mundare.* *Ablue me, O mi Jesu, ab omni maculâ peccati, & munda me pretioso sanguine tuo.* Recordare, O anima mea! te esse ministram summi Monarchæ, & Dei tam Sancti, cui nihil offerendum, nisi sanctissima quæq;

quæq; quæ sunt unigenitus ejus filius complementum omnis Sanctitatis. Unde in mentem reducito, rem tam sanctam non esse tractandam sine specialissimâ puritate, & quin ipsamet sancta sis.

Fructus & proposita.

SANCTITAS à Sacerdotibus antiquæ legis requisita docet unum quemque, quàm Sacerdotes novæ legis deberent esse immaculati & integræ vitæ. Hi enim non figuram, sed ipsi figuratum Christum Jesum immolant; unde S. Ambrosius: *Si in figurâ Lib. 1. tanta observantia, quanta in veritate. Labo- de off. ret igitur, & pro vixili conetur de die in c. 30. diem proficere, ne gravissima supplicia in perversos intentata incurrat. Alliciat ingens beneficium, & dignitas vilissimo homuncioni concessa. Exstimulet amor infinitus, & à malo retardet certissima pœna aternùm duratura. Aspiciat Christum Jesum ut oviculam patientissimam, plenam amore & misericordiâ, sed ne obliviscatur justiejusdem judicij. Misericors est & benignus quam diu vivimus, cùm autem ad tribunal stiterimus, est justus Judex & patiens redditor, timendumque, ne subito nos præoccupet, commissæque negligentia & teporis pœnas exigat, tantò graviores, quantò di-*

Rh 4

stulerit

fulerit vindictam, Recordare, mi Sacerdos, quod semper sancta tractes, & cum Deo agas; Memento insuper, cum Throno Dei non assistant nisi sanctissimi spiritus, Angeli, Archangeli, Seraphim & Cherubim, tibi quoque incumbere, ut sis Angelus puritate & Seraphim amore, cum & tu Deo semper assistas, & æterno Patri sanctissimam victimam offeras. Attende igitur, & solerter invigila, ut magno ardore inhies perfectioni, totum, quod est imperfectum, generose rescindendo.

PUNCTUM TERTIUM.

Considera dignitatem Sacerdotij intuitu abundantis gratiæ, qua Sacerdos à Deo repletur, plurimisque bonis cumulatur, cum enim inimica sit peccati, mox illud expellit, liberat à servitute Diaboli, illustrat intellectum effugando tenebras ignorantia, inflammat voluntatem amore divino, abstrahit eam à creaturis, & unit Creatori. Efficit insuper, ut contemnat Mundum, & cælo se immergat. Roborat quoque animam, & subministrat vires ad debellandos inimicos, vincendasque passiones suas, reddit hominem vicum Dei & hæredem Paradisi.

Considera, O Anima! singulares prerogativas gratiæ divini, quas omnes modo perfe-

perfectissimo Sacerdōs possidet, polletque potestate, easdem in alios effundendi, unde S. Joannes Chrysoftomus pulcherrimè discurret: *Sine Sacerdotibus non possumus esse participes nec bonorum promissorum, nec salutis.* Idcirco, si quis non potest ingredi regnum caeleste, nisi renatus fuerit ex aqua & Spiritu Sancto, & si privabitur vitâ aeternâ, qui non manducaverit carnem Christi, totam utique salutem debet adscribere Sacerdoti, à quo hoc tantum provenit. *Quis poterit sine Sacerdotum ope fugere ignem aeternum, vel acquirere coronam caelestem? Mediantibus Sacerdotibus vestimur Christo, unimur filio Dei, & efficimur membra capitis ac Redemptoris nostri.* Hactenus S. Jo. Chrysoft. Subsiste hîc, mi Sacerdos! & vide, quanta debeat esse gratia Sacerdotum, dum Deus, mediantibus illis, comunicat fidelibus omne bonum. Si renascantur per Baptismum, hæc nova nativitas fit mediantibus Sacerdotibus; si infirmi per peccatum labuntur, Sacerdotes eos erigunt per pœnitentiam. Si nutriuntur cibo caelesti, panem hunc suavissimum Sacerdos præbet. Ex quibus perfacile perspicias, quanta requiratur perfectio & sanctitas in Sacerdotibus, dum eos Deus elegit ad sanctificandum alios.

* * *

AFFE.

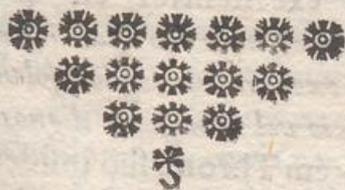
AFFECTUS.

Tanto gratiarum imbrem me perfudisti Deus meus, tantæque favorum celestium abundantiam me locupletasti, & tamen tam parùm vocationi meæ respondeo, millenisque defectibus obnoxiam, atque adeò his omnibus indignissimam me deprehendo. Elegisti enim in canalem, per quem gratiarum tuarum fluentia in alios effluant, & ego ipse sum totus aridus & siccus. Stupendum sanè, sed dolendum magis. Quomodo est possibile, O Anima mea! ut in medio aquarum sis tam arida & exsiccata: ex te utique perditio & miseria ista. Ah! utique ex proprio defectu meo; utpote, quæ in peragendo officio meo non adhibeo illum spiritum, illum fervorem & diligentiam, quæ ad tantum Ministerium requiritur. Ignosce, O mi Jesu! hanc culpam meam, & fac, ut dignè & laudabiliter tibi serviam. Aperi viscera pietatis tuæ, suscipe me in gratiam tuam, roboracor meum, & corrobora spiritum meum, O Deus fortitudinis! inflamma me, ut totus ardeam in te.

Fructus & proposita.

EX consideratione tanti favoris à Deo concessi, & tantæ tuæ ingratitude
con-

confunderis in corde tuo; suspirijs profectò
& sanguinolentis lachrymis dignissimum est,
videre tot Sacerdotes tantis beneficijs præ-
ventos, & tamen sæpenuerò omni gratiã
vacuos, Deique inimicos. Mirum omninò
quid est, O mi Deus! quod Sacerdotes, per
quos condiendi & refrigerandi sunt homi-
nes, sint ipsimet privati gratiã Dei, deterio-
resque Laicis. Hoc punctum præcipuum tibi
esto, O Sacerdos! quod specialiter consi-
deres. Ingredere conscientiam tuam, &
probè discute, in quo statu reperiat anima
tua. Plange & desle malam vitam tuam;
emenda te & æstima gratiam, quam Deus tibi
communicat. Non dimittas fontem gra-
tiæ, qui singulis momentis tibi patet hæret-
que in manibus tuis, vigila solerter, custodi
cor tuum, stude profectui & noli reipsum
spoliare gratijs, quas in alios
effundis.

DIES